

Az állatlan ló

Zsigárd és Pered község ménesét kint legeltették minden esztendőben az erdő melletti nagy legelőn. A lovakat éjjelre behajtották a legények az erdőbe, hol a legyekről, szúnyogokról és az időjárásról jobban védve voltak. Ezalatt az őrző legények kört képezve tüzet gyújtottak, s köré telepedtek. Egy alkalommal arra ébredtek fel álmaikból, hogy az állatok vad félelemmel kitörnek a fák alul, anélkül, hogy valaki bántotta volna őket. Nem tudták megérteni a nagy riadalom okát. Amint tanakodnak, nagy robajjal kivágtat eléjük egy gyönyörű szürke ló, és megáll a gyűrű előtt. Ahogy jobban megnézik, látják, hogy alsó állkapcája hiányzik. Egy a legények közül azt ajánlotta a többinek, hogy vessenek kötőféket a fejébe és nyergeljék meg. Azonban egyiknek sem volt hozzá bátorsága. Egyszerre csak megszólalt a ló:

– Köszönjétek, hogy meg nem fogtatok. Elbántam volna veletek!

Azzal megfordult, hátsó lábaival a legények felé felrugdosta a földet, fíngott, és bevágatott az erdőbe. A legények odahaza elmesélték kalandjukat, mire egy kiszolgált huszár megjegyezte, hogyha ő ott lett volna közöttök, nemcsak kifogta, hanem még meg is nyergelte volna.